

460.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 maja 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Poczty i Telegrafów o lotniczej służbie radjoelektrycznej oraz o używaniu aparatów radjotechnicznych na pokładzie statków powietrznych,

Na zasadzie art. 8 ust. 2 p. a), art. 20 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz artykułów 37 i 85 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

§ 1. Statki powietrzne komunikacyjne, które przeznaczone są stale do wykonywania lotów na liniach międzynarodowej komunikacji lotniczej oraz są przystosowane do przewozu co najmniej 10 osób wraz z załogą, obowiązane są, począwszy od dnia 1 stycznia 1930 roku, używać na pokładzie aparatów radjotechnicznych nadawczo - odbiorczych (telefonicznych lub telegraficznych).

§ 2. Statek powietrzny, obowiązany do posiadania aparatu radjotechnicznego, powinien mieć na pokładzie zezwolenie na posiadanie i używanie tego aparatu, wydane przez Ministra Poczty i Telegrafów po myśli art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 roku o ustanowieniu urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) i art. 8 i 9 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584).

O ile na statku powietrznym nieobowiązującym do posiadania aparatu radjotechnicznego zajdzie po-

trzeba wbudowania takiego aparatu, statek ten powinien prócz zezwolenia wymienionego w ustępie poprzednim, posiadać również wydane przez Ministra Komunikacji zezwolenie na wbudowanie aparatu radjotechnicznego na pokład tego statku.

§ 3. Służba radjotelegraficzna na statku powietrznym podlega nadzorowi ze strony dowódcy statku powietrznego lub osoby odpowiedzialnej za statek.

§ 4. Służbę radjotelegraficzną może pełnić tylko osoba, posiadająca odpowiednie świadectwo uzdolnienia i upoważnienie do pełnienia czynności radiooperatora na statkach powietrznych, przewidziane w paragrafach 3, 10 i 11 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 lutego 1929 roku o sposobie badania i wymaganych warunkach stanu zdrowia kandydatów na członków załogi oraz członków załogi statków powietrznych, o zakresie egzaminów teoretycznych i praktycznych, o składzie komisji egzaminacyjnej i zakresie uprawnień, wpływających ze świadectwa uzdolnienia i upoważnienia (licencji) oraz o warunkach udzielania tudzież cofnięcia i terminach ważności upoważnień (licencji) (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323).

Niezależnie od powyższego radiooperator winien posiadać świadectwo wydane przez Ministra Poczty i Telegrafów, uprawniające do pełnienia czynności radiooperatora na stacjach ruchomych.

§ 5. Podczas trwania podróży statku powietrznego w razie zupełnej niedyspozycji lub braku radiooperatora może dowódca statku powietrznego lub osoba odpowiedzialna za statek, wyznaczyć tymczasowo, do pełnienia służby radjoelektrycznej operatora, posiadającego zaświadczenie, upoważniające do pełnienia czynności radiooperatora, wystawione przez zagraniczny zarząd.

Jeżeli zajdzie potrzeba powierzenia służby radjotelegraficznej osobie, nieposiadającej wystarczającego zaświadczenia, to czas pełnienia tej służby winien być ograniczony do wypadków koniecznej potrzeby. Jednakże radiooperator posiadający świadectwo zagraniczne, lub osoba pełniąca chwilowo obowiązki radiooperatora na statku, powinni być zastąpieni przy pierwszej sposobności przez radiooperatora posiadającego świadectwa wymienione w § 4.

§ 6. Dowódca lub osoba odpowiedzialna za statek powietrzny, a także cały jego personel obowiązani są do przestrzegania tajemnicy korespondencji radjoelektrycznej.

§ 7. Aparaty radjotechniczne nadawczo-odbiorcze (telefoniczne lub telegraficzne) zainstalowane na statkach powietrznych winny odpowiadać warunkom przewidzianym w międzynarodowej konwencji radjotelegraficznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 25 listopada 1927 roku.

§ 8. Zakazuje się wbudowywania i używania na statkach powietrznych aparatów radjotechnicznych (§ 1) pracujących na falach gasnących (fale typu B), wyszczególnionych w regulaminie ogólnym

dołączonym do międzynarodowej konwencji radjotelegraficznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 25 listopada 1927 roku.

§ 9. Radjostacje lotniskowe oraz radjostacje lotnicze, powinny, celem zapewnienia bezpieczeństwa i regularności ruchu statków powietrznych czuwać stale podczas tego ruchu.

Wiadomości, dotyczące bezpieczeństwa żeglugi powietrznej mają pierwszeństwo przed innymi wiadomościami nadawanymi w drodze radjoelektrycznej.

Przepis ten odnosi się zarówno do komunikacji radjowej pomiędzy lotniskami, jak również do komunikacji radjowej pomiędzy stacjami lądowymi a stacjami, znajdującymi się na statkach powietrznych.

Wszystkie stacje lotniskowe powinny prowadzić dokładny rejestr wszystkich swych czynności, zakłóceń i przeszkód w pracy oraz wykroczeń przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, jak również i wykroczeń przeciwko międzynarodowemu regulaminowi radjotelegraficznemu.

§ 10. Radjostacja lotnicza może wywoływać radjostację lotniskową tylko wtedy, gdy ta ostatnia jest w obrębie jej zasięgu.

Radjostacja lotniskowa powinna wywoływać radjostację lotniczą, gdy jest ważna wiadomość do zakomunikowania statkowi powietrznemu.

We wszystkich sprawach, dotyczących kontroli komunikacji radjoelektrycznej pomiędzy radjostacją lotniskową, a radjostacją lotniczą, radjostacja lotnicza winna stosować się do wskazówek radjostacji lotniskowej z wyjątkiem wypadków groźących bezpośrednio niebezpieczeństwem statkowi powietrznemu.

§ 11. Urządzenia radjowe na statkach powietrznych powinny być tak zainstalowane, aby zmiany długości fal przy nadawaniu i odbiorze, w każdym poszczególnym wypadku, mogły być skutecznie w czasie nie przewyższającym 30 sekund dla każdej manipulacji, zmiana zaś odbioru na nadawanie i odwrotnie mogła nastąpić w czasie nie dłuższym niż 2 sekundy.

§ 12. Statki powietrzne mogą przy wywołaniu stacyj radjoelektrycznych używać znaków pełnych lub skróconych.

1) Pełny znak wywoławczy statku powietrznego, który winien być zawsze używany przy rozpoczęciu nawiązywania łączności radjoelektrycznej, w zależności od sposobu porozumiewania się, winien być następujący:

a) w radjotelegrafii składa się on z pięciu liter, tworzących znak przynależności państwowej i znak rejestracyjny statku,

b) w radjotelefonii składa się z tych samych liter co w punkcie a), jednakże winien on być zawsze poprzedzony nazwiskiem właściciela statku (towarzystwa lub osoby).

2) Skrócony znak wywoławczy statku powietrznego może być używany tylko w czasie nawiązanej już łączności ze statkiem powietrznym

i w zależności od sposobu porozumiewania się winien być następujący:

- a) w **radjotelegrafii** — składa się on z pierwszej i ostatniej litery pełnego znaku wywoławczego, przewidzianego w ust. 1 a) niniejszego paragrafu,
- b) w **radjotelefonji** — składa się on z całego lub części nazwiska właściciela statku powietrznego (osoby fizycznej lub prawnej) oraz z dwóch ostatnich liter znaku rejestracyjnego.

§ 13. Statkom powietrznym mogą być przesyłane tylko takie informacje meteorologiczne, które ustaliły się lub nadeszły po odlocie statków.

Informacje meteorologiczne, przeznaczone dla statków powietrznych w locie, a zawierające wiadomości o pogorszających się warunkach atmosferycznych mają pierwszeństwo przed wszelkimi innymi regularnymi komunikatami lotniczymi.

§ 14. Szczegółowy sposób nawiązywania łączności radjowej pomiędzy radjostacjami lotniskowymi jak również pomiędzy radjostacjami lotniskowymi a radjostacjami lotniczymi, określi specjalna instrukcja, wydana przez Ministra Komunikacji, w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Poczty i Telegrafów.

§ 15. Znaki wywoławcze radjostacji lotniskowych oraz radjostacji lotniczych będą ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji oraz w Urzędowej Nomenklaturze stacji lotniczych, wydawanej przez Międzynarodowe Biuro Związku Telegraficznego w Bernie.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*